A Csallóközkürti önkormányzat negyedéves információs lapja | IV. évfolyam | 1. szám | 2025. április

Csallóközkürti Kürtölő

Ingyenes • Nepredajné

Ohradský Hlásnik | Informačný spravodajca samosprávy obce Ohrady | IV. ročník | 1. číslo | apríl 2025

KEDVES FALUBELIEK!

Az idei tavasz beköszöntével ismét elérkezünk Húsvét ünnepéhez, amely évről évre alkalmat ad arra, hogy megálljunk egy pillanatra, számot vessünk, és új reménységgel forduljunk a jövő felé.

Idén azonban ez a megállás más érzésekkel is társul. A ragadós száj- és körömfájás miatt kihirdetett készültségi helyzet, komoly aggodalommal tölti el falunkat is. Az állattartásból élők, nap mint nap szembesülnek a kiszámíthatatlansággal, a mezőgazdaságban dolgozók pedig egyre nagyobb terhet cipelnek. Mindezt még nehezebbé teszi a gazdasági helyzet, amely sok család számára jelent mindennapos küzdelmet és bizonytalanságot.

Mégis, ebben az időszakban, amikor úgy érezzük, hogy egyre több teher nehezedik ránk, különösen fontos, hogy keressük és megtaláljuk azokat a kapaszkodókat, amelyek segítenek bennünket talpon maradni. Húsvét, éppen ilyen alkalom. Egy lehetőség arra, hogy emlékeztessük magunkat: a nehézségek idején is van előre, hogy a tél után mindig megérkezik a tavasz – nemcsak a természetben, hanem az emberi lélekben is.

A Húsvét az újrakezdés és a megújulás ideje. Egy csendes, mégis erőteljes jelzés, hogy minden elmúlás után következik valami új, valami reménytelibb. Nem kell vallásosnak lenni ahhoz, hogy ezt az üzenetet megértsük és magunkévá tegyük: a legnehezebb idők sem tartanak örökké, és sokszor, éppen a próbák által válunk erősebbé, összetartóbbá, kitartóbbá.

A mi falunk közössége mindig is tudta, hogyan kell nehéz helyzetekben egymás mellé állni. Most is, ebben az időszakban is, van okunk az aggodalomra, mégis érezhető, hogy az emberek nem zárkóznak be, hanem keresik a kapcsolatot, a biztató szót, az együttérzést. És ez sokszor többet jelent bárminél. Mert egy közösség ereje nem a problémamentességben, hanem az egymás iránti figyelemben és kitartásban mutatkozik meg.

Húsvét idején kívánom mindnyájuknak, hogy találják meg a saját lelki tavaszukat. Hogy az ünnep adjon egy kis nyugalmat azoknak, akik túlterheltek. Adjon bizakodást azoknak, akik bizonytalan jövő előtt állnak. Adjon erőt azoknak, akik úgy érzik, elfáradtak a küzdelemben. Adjon türelmet elfogadni azt, amin nem tudunk változtatni, és bátorságot ahhoz, hogy amiben lehet, mégis lépjünk.

A Húsvétot nem mindig a bőség teszi ünneppé. Sokszor épp a visszafogottság, a csend, a szerény örömök azok, amelyek a legtartósabb emlékeket adják. Egy mosoly a családi asztalnál, egy apró figyelmesség a szomszéd felé, egy kedves szó az utcán – ezek azok az emberi pillanatok, amelyekből egy falu élni tud, és amelyek segítenek átvészelni még a legnehezebb időszakokat is.

Bízzunk benne, hogy hamarosan enyhül a készültségi helyzet, hogy megindulhat újra a megszokott élet a gazdaságban, az állattartásban, a mindennapokban. Bízzunk benne, hogy azok az értékek, amelyeket a nehézségek közepette is megtartottunk – kitartás, becsület, egymás megbecsülése – továbbra is iránytűként szolgálnak majd számunkra.

Csallóközkürt önkormányzata és jómagam nevében kívánok minden családnak áldott, békés és reményteli Húsvétot. Legyen az ünnep alkalom a megpihenésre, az együttlétre, a lelki feltöltődésre. Vigyázzunk egymásra továbbra is, figyeljünk a másik emberre, és ne felejtsük el: a tavasz mindig eljön, még akkor is, ha néha hosszabbnak tűnik a tél.

Tisztelettel és szeretettel,
Rabay Anikó, polgármester

Milí Spoluobčania!

S príchodom jari, tu máme opäť sviatok Veľkej noci, ktorý nám ponúka príležitosť zastaviť sa, vyrovnať sa s minulosťou a pozrieť sa s novou nádejou do budúcnosti.

Tento rok však k tomu pribudli aj iné pocity. Pohotovosť, vyhlásená kvôli šíriacej sa infekčnej chorobe slintačky a krívačky, napĺňa obavami aj našu dedinu. Chovatelia zvierat čelia denno-denne nevypočítateľnosti situácie, a poľnohospodárski pracovníci nesú, stále sa zväčšujúce bremeno. K tomu sa pridáva aj ekonomická situácia, ktorá pre mnohé rodiny znamená každodenný boj a neistotu.

V ťažkých obdobiach je dôležité nájsť východisko a vidieť nádej. A na to je vhodné práve veľkonočné obdobie. Aby sme si pripomenuli, že po zime vždy príde jar, a to nielen v prírode, ale aj v našich srdciach. Sú to sviatky znovuzrodenia a obrody, tiché, ale silné znamenie toho, že prichádza niečo nové. Ani najťažšie časy netrvajú večne, a často práve vďaka ťažkým skúškam sa stávame silnejšími, vytrvalejšími a cítime zrazu viac spolupatričnosti.

Komunita v našej dedine bola vždy súdržná. Aj teraz, keď máme dôvod na obavy, je cítiť, že ľudia sa neuzatvárajú do seba, ale vyhľadávajú komunikáciu, stretnutia, povzbudivé slová, a cítiť pocit spolupatričnosti, čo je to najdôležitejšie. V tomto veľkonočnom období vám všetkým želám, aby ste si našli v dušiach svoju jar. Aby tento sviatok poskytol pokoj tým, ktorých premohli starosti. Silu tým, ktorí ustali v boji, vieru tým, ktorých budúcnosť je neistá, trpezlivosť, prijať nezmeniteľné, a odvahu na zmeny, ktoré sa uskutočniť dajú. Veľkonočné sviatky nemusia byť o hojnosti. Často stačí malá pozornosť voči susedovi, milé slovo na ulici – to sú momenty, ktoré pomáhajú preklenúť aj ťažké obdobia. Dúfajme v to, že čoskoro sa napätie uvoľní, a opäť sa vrátime k nášmu bežnému každodennému životu.

V mene samosprávy Ohrád, ako aj v mene svojom, želám každej rodine požehnané a pokojné veľkonočné sviatky. Nech je tento sviatok príležitosťou na odpočinutie, stretávanie sa, a duchovnú obrodu. A nezabudnime: jar príde vždy. Aj vtedy, keď sa nám zima zdá až príliš dlhá.

S úctou a láskou,
Anikó Rabay, starostka

Boli Fašiangy, a tak sme plesali

Ako je známe, obdobie fašiangov trvá od Troch kráľov až do Popolcovej stredy. Počas tohto obdobia sa ľudia zvykli zabávať do sýtosti, aby sa potom počas obdobia veľkého pôstu stíšili. Nebolo tomu ináč, ani v našej obci. V období fašiangov sme mali až tri plesy, z ktorých sa dalo vyberať. V januári to bol už 24. ples kresťanskej obce, ktorý sa vydaril, zišlo sa mnoho hostí. Podobne úspešný bol, 2. februára aj 18. ples rodičov škôlky a školy, kde sa spojilo príjemné s užitočným, na podporu dobrej veci. Dobré jedlo, dobrá hudba a príjemná spoločnosť je vždy záruka príjemnej zábavy, aby sme aspoň na pár hodín vypadli z každodenného kolotoča starostí a povinností.

Jarný pobyt

Snáď najočakávanejšou udalosťou roka bolo jarné táborenie v obci Zemné, medzi 21.-23. marcom, spolu s našimi skautskými bratmi z Horných Salíb a Marcelovej. Pokúšali sme sa pomôcť zvieratám brémskych hudobníkov, aby mohli opäť muzicírovať, takže sme pre nich vyhotovili hudobné nástroje. Chodili sme na túry, a večery sme trávili pri táboráku. Spoločne strávené chvíle sú veľmi dôležité, pretože jedným z hlavných cieľov skautskej filozofie je budovanie spolupatričnosti. Vyvrcholením nášho skautského roka bude však bezpochyby letný tábor, na ktorý sa chystáme spoločne, s našimi skautskými bratmi z Marcelovej, Vrakúne, Svodína a Tomášova.

Gábor Balogh, vedúci

AJ SKAUTI PLESALI

Popri tradičných skautských aktivitách, sme 22. februára usporiadali aj ples, na Deň Skautov. Na plese sa zúčastnilo 80 osôb, mali sme hostí z Košíc, zo Šiah, z Ostrihomu ako aj z okolitých skautských oddielov. Podľa spätných reakcií sa všetcia výborne bavili. Ďakujeme obecnému zastupiteľstvu a starostke Anikó Rabay za poskytnutie priestorov, ako aj za množstvo darov a príspevkov, ktoré sa vyzbierali do tomboly. V šírení skautských ideí budeme pokračovať aj v tomto roku.

Gábor Balogh

MÁRCIUS ÜNNEPE

Március 15-e a magyarság egyik legfényesebb napja. Egy nap, amely nemcsak a forradalom és a szabadságharc kezdetét jelöli, hanem egy olyan eszmét is, amely örökké él nemzetünk szívében: a szabadság és a nemzeti összetartozás eszméjét. 177 évvel ezelőtt fiatalok és idősek, nemesek és polgárok, katonák és parasztok fogtak össze egy közös cél érdekében: hogy Magyarország szabad és független legyen.

„Egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen" – mondta Széchenyi István. És valóban, a márciusi ifjak tudták, hogy csak összefogással érhetnek célt. Megfogalmazták a „12 pontot", amely nemcsak egy listája volt követeléseiknek, hanem egy nemzet közös álma. Nem féltek kiállni érte, mert hittek benne, hogy az igaz ügyért érdemes küzdeni.

A forradalom lángja nemcsak Pesten lobbant fel, hanem az egész országot bejárta. A szabadságharc hősei – Kossuth, Batthyány, Petőfi, Bem és a többiek – tudták, hogy nemcsak a csatatéren kell harcolni, hanem a szívekben és az elmékben is. Tudták, hogy „a haza örök, és nemcsak az évek számában él, hanem a benne élő emberek akaratában is" – ahogyan Kossuth Lajos mondta.

A szabadság azonban nem jött könnyen. Súlyos áldozatokat követelt, és végül a túlerő legyőzte a magyar seregeket. De vajon elbuktak-e? Petőfi szavaival élve: „Ha elvész is minden, a becsület megmarad!" A világ tisztelettel tekintett a magyarokra, mert tudta, hogy nem csupán egy országért, hanem az emberi szabadság ügyéért harcoltak. És bár fegyvereiket letették, eszméik tovább éltek, és később elhozták a változást.

Március 15 üzenete ma is aktuális. A szabadság nem magától értetődő, nem ajándékba kapjuk, hanem nap, mint nap meg kell dolgoznunk érte. Nemcsak a külső elnyomás ellen kell küzdenünk, hanem saját közönyünkkel, széthúzásunkkal is. Széchenyi figyelmeztetése ma is igaz: „Nem volt, hanem lesz Magyarország, ha lesznek, kik akarják."

Emlékezzünk tisztelettel azokra, akik életüket adták a szabadságért. Emlékezzünk azokra, akik nemcsak a fegyverek erejében hittek, hanem a szellem és az összefogás hatalmában is. És tegyünk meg mindent azért, hogy a szabadság, amelyért 1848 hősei küzdöttek, ne legyen csupán egy emlék, hanem a mindennapjaink valósága.

„Rabok legyünk vagy szabadok?" – tették fel a kérdést 177 évvel ezelőtt. A válasz ma is ugyanaz kell, hogy legyen: Szabadok! De ne csak kimondjuk ezt, hanem cselekedjünk is ennek szellemében. Ne hagyjuk, hogy a közöny vagy a megosztottság elhomályosítsa azt az örökséget, amelyet őseink vérrel és verejtékkel vívtak ki számunkra. Legyünk méltók hozzájuk, és mutassuk meg, hogy a magyar nemzet képes az összefogásra, a kitartásra, és hűségre eszményeihez.

Legyen március 15 minden évben nemcsak egy múltbéli hőstett emlékezete, hanem egy figyelmeztetés is: a szabadságért és a nemzetért folyamatosan tenni kell. Mert ha mi nem őrizzük, és nem ápoljuk, senki más nem fogja helyettünk megtenni. Tartsuk meg hát az 1848-as hősök lángját a szívünkben, és adjuk tovább a jövő nemzedékeinek.

Isten áldja a magyarságot, a magyar ajkú hont!

Rabay Anikó polgármester ünnepi beszéde a március 15-ei megemlékezésen.

FARSANGOLTUNK, ÁLLT A BÁL

Köztudott, hogy vízkereszttől hamvazószerdáig van a farsangi időszak. Ez alatt az idő alatt az emberek kimulatják, kitáncolják magukat, hogy a nagyböjti időszakot lecsendesüléssel tölthessék.

Nincs ez másképpen a mi falunkban sem. Az év elején három bálból is válogathattak a szórakozni vágyók. Januárban, már 24. alkalommal, az egyházközösség hívta a falu lakosságát bálba. A rendezők nagy örömére, szép számban össze is sereglettek a vendégek. A finom vacsora mellett, kellemes zenével és értékes tombola ajándékokkal is várták a megjelenteket. A rendezőség a bál után örömmel nyugtázta, hogy az ideit is sikeresnek mondhatják.

Február második napján a helyi óvoda és iskola mellett működő szülői szövetségek, immár 18. alkalommal, hívták és várták a kedves szülőket és barátaikat, hogy összekössék a kellemeset a hasznossal, azaz, jól is érezzék magukat és támogassák is az intézményeket. Itt is, a finom vacsora és jó zene mellett, még kis táncos műsorral is kedveskedett a rendezőség, a jelenlévőknek.

Egy bál nem lehet rossz, ha jó a zene, finomak az ételek és senki nem hagyja otthon a jó hangulatát. Úgy néz ki, ezeken a bálokon minden a helyén volt és mindenki, ha csak egy estére is, de félre tette a mindennapok gondjait, hogy kellemes társaságban átadja magát a szórakozásnak, kikapcsolódásnak.

Ha előbb nem is, találkozzunk és támogassunk jövőre is!

A Csemadok életéből

A karácsony előtti, programokban gazdagabb időszak és kis pihenő után, ismét megkezdte évi munkáját szervezetünk is.

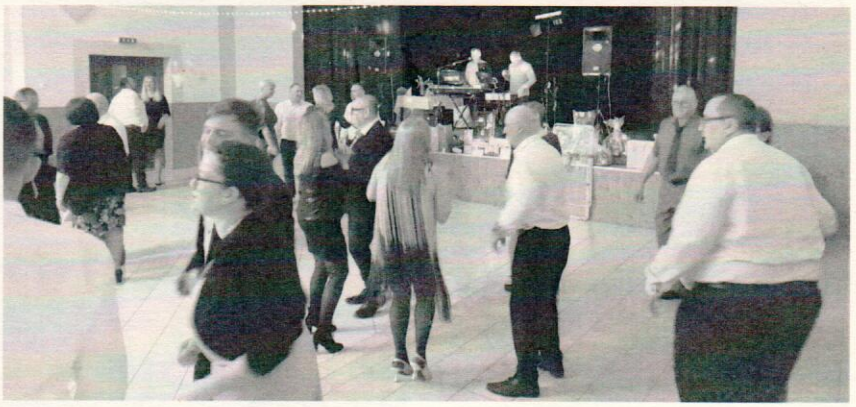
Január 20-án, a Magyar Kultúra Napja alkalmából, ismét előadásra invitáltuk a falu és a szomszédos falvak lakosságát, hogy tavalyhoz hasonlóan, most is együtt ünnepeljünk. Nagy sikert aratott a „Lemezjátszótól a színpadig – Szeress!" című vidám zenés műsor, amelyet nálunk láthatott először, premierben, a nagyérdemű közönség és azóta, már több helyen is bemutatták, szintén nagy sikerrel.

Március 14-én, rendhagyó módon tartottuk meg a Szabadságharc évfordulójáról való megemlékezést, mivel egybe kötöttük szervezetünk évzárójával is. A helyi népdalkör zenés bevezetője után koszorúzással kezdtük a megemlékezést, amelyen községünk számos szervezete is részt vett, hogy elhelyezze az emlékezés koszorúit. A kultúrház nagytermében ünnepi beszédet mondott községünk polgármestere, Rabay Anikó. Ezt követően ünnepi műsort adtak elő a Tündérkertiek – Gányovics Jolán, a helyi alapiskolások – Bózsing Czére Gabriella, valamint az ifjúsági csoport – Tóth Zsuzsanna vezetésével. A himnusz elhangzása után, a szervezet vezetősége megtartotta a 2024-es évről szóló évzáró ülését. Vendégünk volt Rigó Sándor, a dunaszerdahelyi területi választmánytól. A megjelenteket tájékoztattuk az elmúlt évi tevékenységeinkről, pénztárunk állásáról és beszámoltunk az ez évre szóló terveinkről. Az ülés végén házi finomságokkal vendégeltük meg a megjelenteket.

Köszönettel tartozunk minden tagunknak és mindenkinek, aki ellátogat rendezvényeinkre, illetve támogatja azokat, bármilyen módon, ezzel is megerősítve munkásságunkat.

A cserkészek is báloztak

A szokásos őrsi foglalkozások mellett, idén február 22-én, batyubált rendeztünk. Sajnos, tavaly ez nem valósult meg, de idén már sikerült. A dátum választása sem volt véletlen, hiszen február 22-e a Cserkészet Világnapja, amikor a világ cserkészei a mozgalom alapítójára, Baden-Powellre – akit csak Bipinek hívunk – és feleségére, Olave-re emlékeznek. Így a batyubállal, egyben méltó módon ünnepeltük ezt a jeles napot.

A bálon 80 vendég vett részt, és közel ugyanennyi tombolatárgy is összegyűlt. A visszajelzések alapján egy jó hangulatú, emlékezetes rendezvényt sikerült szerveznünk, amelyre remélhetőleg, mindenki örömmel gondol vissza. A résztvevők között nemcsak a csallóközkürti cserkészek és családtagjaik voltak jelen, hanem barátok, támogatók, valamint cserkésztestvérek is érkeztek Kassáról, Esztergomból, Ipolyságról és a környező cserkészcsapatokból.

Ezúton is szeretnénk megköszönni Csallóközkürt önkormányzatának és Rabay Anikó polgármesternek, hogy helyszínt biztosítottak rendezvényünk számára. Külön hálával tartozunk minden szülőnek, aki bármilyen módon segítette a bál lebonyolítását, valamint a támogatóknak, a rengeteg tombolatárgy felajánlásért, hiszen a több mint 70 tombola tárgy, minden várakozásunkat felülmúlta.

Reméljük, hogy a jövőben is hasonlóan sikeres rendezvényekkel gazdagíthatjuk közösségünket, és tovább erősíthetjük a cserkészet szellemiségét Csallóközkürtön.

Balogh Gábor

Tavaszi tanyázás 2025

Az eddigi év talán legjobban várt eseménye, a március 21–23. között megrendezett tavaszi tanyázás volt, amelyet Szimőn, a Károlyi-házban tartottunk, felsőszelii és marcelházai cserkésztestvéreink részvételével. A hétvége során a brémai muzsikusok állatainak próbáltunk meg segíteni, hogy ismét kedvük legyen zenélni és boldogan éljenek tovább. Ennek jegyében hangszereket készítettünk, túráztunk, különböző feladatokat oldottunk meg, és teljesítettük, a cserkészekre jellemző kihívásokat. A napokat esténként vidám tábortűzzel zártuk, ahol hangos énekszó mellett búcsúztattuk az aznapi élményeket. Reméljük, hogy minden gyerkőc jól érezte magát a tavaszi tanyázáson, és hétfőre mindenki teljesíteni tudta az iskolai feladatait is! A közösen eltöltött idő rendkívül fontos, hiszen a cserkészet egyik legfőbb célja a közösségépítés. Tavasszal további izgalmas programokkal készülünk, azonban, cserkészévünk csúcspontja kétségkívül, a nyári tábor lesz. Ezen a marcelházai, nyékvárkonyi, szőgyéni és féli, cserkésztestvéreinkkel együtt töltünk majd tíz napot, hogy felejthetetlen élményeket és új barátokat szerezzünk.

Balogh Gábor, cserkésztiszt

ÉLET AZ ÓVODÁBAN

A téli szünet után, január 7-én, ismét beindult az élet intézményünkben. A gyerekek kedves élményekkel és új játékokkal gazdagodva tértek vissza.

Mivel beköszöntött a farsang, ez alakalomból meseelőadással leptük meg a kicsiket, ugyanis ellátogatott hozzánk, a Kuttyomfitty Társulat egy vidám hangulatú mesével. Sajnos, a betegség időszaka minket sem került el, de nem akadályozott meg abban, hogy három napos FARSANGOLÁS-t szervezzünk a gyerekeknek. Vendégszerepelt nálunk Cica Linda, akivel jókat énekeltünk, táncoltunk, másnap pedig Bing nyuszi és Sula elefánt játszottak, mozogtak velünk. A gyerekek nagyon élvezték.

Március, mint a könyv hónapja is, számos szép programmal töltötte meg napjainkat. Mivel nekünk a könyv, egyet jelent a mesével, így elsőként Molnár Kantner Éva járt nálunk, aki interaktív módon avatta be a kicsiket a mesékbe. A nagycsoportosok ellátogattak a helyi könyvtárba – a könyvek birodalmába. Meséket hallgattak meg, majd maguk is nézegethették, lapozgathatták a könyveket.

A „Csallóköztivál" program keretén belül, bábelőadáson jártunk a helyi kultúrházban és megnéztük a „Nyolckor a bárkán" című vidám előadást, a szomszédos faluk óvodásaival és helyi iskolásokkal együtt.

Nagy örömünkre, ellátogatott hozzánk a Pósfa zenekar két tagja, akik „Hangszersimogató" néven ismert és kevésbé ismert hangszereket mutattak be, szólaltatták meg őket. Kicsik és nagyobbak is, egyaránt élvezték az előadást.

Ahhoz, hogy ilyen gazdagra sikerültek az év első hónapjai, köszönettel tartozunk a szülői szövetségnek, a polgármesteri hivatalnak és a szülőknek.

„Mert nálunk óvodásnak lenni jó!"

Csikmák Mónika, igazgató

Život v našej škôlke

Po zimných prázdninách sme sa opäť stretli v škôlke. Začalo sa fašiangové obdobie a tak sme pre deti pripravili rôzne divadelné, rozprávkové predstavenia. Medzi iným, sa u nás zastavila aj Cica Linda, zajko Bing, a slon Sula. Deti s veľkou radosťou tancovali spolu s nimi. Marec, mesiac knihy, sme si tiež uctili rôznymi podujatiami.

Boli sme veľmi radi, že nás poctili svojou návštevou členovia hudobnej skupiny Pósfa, ktorí deťom ukázali niekoľko známych, aj menej známych hudobných nástrojov, čo sa deťom aj dospelým veľmi páčilo.

Za to, že prvé mesiace tohto roka boli také bohaté na program, ďakujeme združeniu rodičov, obecnému úradu a všetkým rodičom.

„Lebo škôlkarom byť, je dobré."

Monika Csikmák, riaditeľka

Az első negyedév iskolánkban

Az elmúlt hónapokban, iskolánk diákjai számos izgalmas eseményen vettek részt. A félévi bizonyítványosztástól kezdve, a tavaszi szünetig sok minden történt, amiről most egy rövid összefoglalót olvashatnak.

Félévi bizonyítványosztás – Január 31. Az első félév lezárásaként diákjaink kézhez kapták bizonyítványaikat. Ez a nap mindig izgalmakkal és néha meglepetésekkel teli, hiszen mindenki kíváncsian várja az eredményeket. Reméljük, hogy a tanulók számára motivációt jelent a következő hónapokra és továbbra is kitartóan dolgoznak céljaik eléréséért. A február eleje, sajnos nem várt nehézségeket hozott: a járványos megbetegedések miatt, az iskola egy teljes hétre bezárta kapuit. Bár, a kényszerpihenő sokak számára jól jött, mindannyian örültünk, amikor újra visszatérhettünk az iskolapadokba. Február 12-én került megrendezésre a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó verseny, járási fordulója, amelyen iskolánkat Poloma Nimród, 3. osztályos tanuló képviselte. Ezúton is gratulálunk a szép eredmény eléréséhez. Egyben köszönetet mondunk a felkészítő tanító néninek, Tóth Zsuzsannának is. A hagyományos álarcosbált február 21-én tartottuk iskolánkban. Ez mindig az egyik legvidámabb esemény az iskolában, és idén sem volt másként. A gyerekek kreatív jelmezekben jelentek meg. A jó hangulatot zenével, játékokkal és tánccal tettük még emlékezetesebbé. Az álarcosbált, a tavaszi szünidő követte. A tavaszi szünet idén is gyorsan eltelt, de remélhetőleg mindenkinek sikerült egy kicsit pihenni és feltöltődni. Majd március 12-én, iskolánk diákjai ellátogattak a Komáromi Jókai Színházba, ahol a Tündér Lala című előadást tekintették meg. A varázslatos mesevilág és a színészek kiváló játéka, mindenkit elbűvölt, felejthetetlen élményt nyújtott a nézőknek. Ezt követően, március 14-én délelőtt egy különleges bábelőadáson vehettek részt a gyerekek, a csallóközkürti kultúrházban. A „Nyolckor a bárkán" című történet nemcsak szórakoztató, hanem tanulságos is volt, hiszen fontos üzeneteket közvetített a természetről, az együttműködés fontosságáról, és a barátságról. Ugyanezen a napon, március 14-én este, a magyar szabadságharc és forradalom hőseire emlékeztünk, egy megható és méltó műsorral. A diákok versekkel, énekkel és színpadi jelenetekkel idézték fel az 1848-49-es eseményeket, ezzel tisztelegve elődeink bátorsága előtt. A fellépők között volt a csallóközkürti Tündérkert csoportja, Gányovics Jolán és Csikmák Mónika vezetésével. Alapiskolánk 3. osztályos tanulói igazán felejthetetlen előadást produkáltak, amelyet a nézők vastapssal jutalmaztak. Felkészítőjük jómagam, Bózsing Czére Gabriella voltam. Őket követték az ifjúsági csoport lelkes fellépői, Tóth Zsuzsanna és Csikmák Mónika vezetésével. Az estét, a helyi Csemadok szervezet évzáró gyűlése zárta. A Pósfa zenekar március 19-én látogatott el az óvodába, ahol a kis óvodásoknak és iskolásainknak különböző népi hangszereket mutattak be. A gyerekek nagy érdeklődéssel hallgatták a muzsikát és aktívan bekapcsolódtak a programba. Március végén, azaz 27-én egy vidám és színes fotózásra kerül sor az iskolában, ahol a gyerekek ünnepi díszletek között készíthetnek emlékezetes képeket. A tavasz és húsvét hangulatát megidéző fotók, biztosan sok család számára kedves emlékként maradnak meg. Az előttünk álló hónapokban is rengeteg esemény vár ránk, amelyeket már most izgatottan várunk.

Bózsing Czére Gabriella

Dôchodcovia majú plno plánov aj na tento rok

Počet stálych členov je nezmenený, jednota dôchodcov v našej obci má 90 členov aj v tomto roku. Výročnú členskú schôdzu si zorganizovali 20. februára, na ktorej sa zúčastnilo až 80 členov. Prítomných pozdravila starostka Anikó Rabay, a zároveň všetkých prítomných pozvala aj na obed. V budúcnosti plánujú zorganizovať tradičnú májovú cyklistickú túru, o trase sa zatiaľ ešte diskutuje. Istý je ale výlet v júni, medzi 23–28, do kúpeľov Sárvár, v Maďarsku.

A nyugdíjasok köszönik, jól vannak

Az állandó taglétszám változatlan, 90 tagja van a Csallóközkürti Nyugdíjasszervezetnek ebben az évben is. Február 20-án tartották évzáró közgyűlésüket, amelyen mintegy nyolcvanan vettek részt. Rabay Anikó polgármester köszöntötte őket és egyben ebéddel is megvendégelte az egybegyűlteket. A jövő hónapok tervei között szerepel a hagyományos májusi biciklitúra, az útvonal ugyan még nincs meghatározva, de már mindenki készül. Ami viszont már adott, az a júniusi kirándulás Sárvárra, június 23–28 között.

PRÍBEH JEDNÉHO NÁVRATU DOMOV

Sú cesty, ktoré vedú síce ďaleko, ale nejakou neviditeľnou stuhou sa stále viažu k rodnej obci. To je aj prípad Ladislava Horvátha, alebo ako ho poznajú v medzinárodnom vedeckom svete, Vlada Horvátha, ktorý opäť zavítal do svojej rodnej obce Ohrady, počas vianočných sviatkov 2024, vo veku 88 rokov.

Začiatkom šesťdesiatych rokov dvadsiateho storočia, ako čerstvý absolvent chemicko-technologickej fakulty, odišiel do Kanady a začal novú fázu svojho života. Po čase nastúpil na univerzitu v Toronte, ako výskumník, na poli biológie a mikrobiológie. Dosiahol značné úspechy, v rámci mikrokapsulového vývoja buniek, čo je prelomová technológia napríklad aj pri liečení cukrovky. Svoje výsledky výskumov publikoval v mnohých vedeckých časopisoch, čím si získal medzinárodné vedecké uznanie. Avšak, nikdy nezabudol na svoje korene, a na rodnú dedinu. Počas svojej návštevy navštívil priateľov aj rodinu, a bolo mi cťou prijať ho na obecnom úrade na príjemný, priateľský rozhovor v spoločnosti Zuzany Bíró. Počas tohto príjemného rozhovoru nám Vlad – ako ho väčšina ľudí oslovuje – porozprával o radostiach a výzvach vedeckej práce, o svojej oddanosti vede, ako aj o tom, že výskum pre neho predstavuje nikdy sa nekončiacu zvedavosť, ale aj o tom, ako sa mu podarilo etablovať sa, na medzinárodnej platforme. Na záver svojej návštevy daroval obci obraz, ktorý by mohol byť mostom medzi minulosťou a súčasnosťou, rodnou dedinou a ďalekým Torontom, medzi vedeckým pracovníkom a jeho dedinskými koreňmi. Návšteva Vlada nám pripomenula, že miestna komunita, to nie sme len mi, ktorí žijeme tu, a teraz, ale aj všetci tí, ktorí sú roztrúsení po svete, ale svoju životnú púť začali v našej dedine. Ich príbeh, je zároveň aj našim príbehom. Vladovi prajeme dobré zdravie, a dúfame, že sa čoskoro opäť vráti.

Anikó Rabay, starostka

EGY HAZATÉRÉS TÖRTÉNETE

Horváth László látogatása Csallóközkürtre

Vannak életutak, amelyek, bár messzire vezetnek a szülőfalutól, mégis egy láthatatlan fonalon át, mindvégig visszakapcsolódnak ahhoz a helyhez, ahonnan elindultak. Horváth László, vagy ahogyan a nemzetközi tudományos világban ismerik: Vlad Horváth, ilyen utat járt be. Csallóközkürt szülötte, falunk egyik büszkesége, 2024 karácsonyán, 88. életévében újra hazalátogatott.

Az 1960-as évek elején, frissen megszerzett vegyészmérnöki diplomával a kezében hagyta el az országot, és Kanadában, Torontóban kezdett új életet. Később a Torontói Egyetemhez került, ahol hosszú éveken át kutatóként dolgozott az immunológia és a mikrobiológia területén. Munkássága különösen jelentős volt az úgynevezett sejt mikrokapszulázás fejlesztésében – egy olyan eljárásban, amely lehetővé teszi élő sejtek – például inzulintermelő sejtek – védelmét és beültetését a szervezetbe anélkül, hogy az immunrendszer azokat kilökné. Ez a technológia áttörést hozhat a cukorbetegség kezelésében is, új reményt adva a betegségben szenvedőknek. Kutatásai és publikációi a világ, vezető tudományos platformjain is megjelentek, nemzetközi szakmai elismerést szerezve neki.

Bár szakmai életútja messzire vezette, szíve sosem felejtette el azt a kis falut, ahonnan indult. Torontóban ugyan egyedül él, de barátai, akikkel évtizedek óta tart szoros kapcsolatot, hűséges társai a mindennapokban. Velük együtt osztja meg az élet apró örömeit, gondolatait, és az idő múlásával egyre több emléket. Őszintén vallotta: szomorúság tölti el, hogy sokak, akikhez valaha közel állt, már nincsenek közöttünk. Az élet múlandósága súlyosan nehezedik az emberre, ha egyszer eléri azt a kort, amikor már több a búcsú, mint az üdvözlés.

Látogatásának célja nem csupán a nosztalgia volt. Felkereste rég nem látott rokonait, barátait, hogy személyesen idézhessék fel a múltat, a közös emlékeket. 2025. január 9-én pedig örömmel fogadtam őt a Csallóközkürti községi hivatalban egy személyes, baráti beszélgetésre. Kísérője Bíró Zsuzsa képviselő asszony volt, akinek jelenléte még meghittebbé tette a találkozót.

A beszélgetés során Vlad – ahogy legtöbben szólítják – meglepő frissességgel és rendkívüli éleslátással, humorral mesélt életútjáról, szakmai tapasztalatairól és a tudományos pálya örömeiről, kihívásairól. Beszélt a tudomány iránti szenvedélyéről, arról, hogy a kutatás soha véget nem érő kíváncsiságot jelentett számára, és arról is, hogy milyen érzés volt magyarként megállni a helyét egy nemzetközi közegben. Elmondta, menynyire boldoggá teszi, hogy falunkban még mindig őrizzük a múlt értékeit, és hogy az emberek nyitott szívvel fogadják a hazatérőt.

A találkozó végén köszönetét fejezte ki a szívélyes fogadtatásért és a vendéglátásért. Jó egészséget és további eredményes munkát kívánt nemcsak nekem, hanem a községi önkormányzat minden tagjának. Külön öröm volt számunkra, hogy a hivatalban készült egy közös fénykép is – méghozzá azzal a festménnyel a háttérben, amelyet ő maga adományozott Csallóközkürtnek legutóbbi hazatérése során. Ez a kép, ahogyan a találkozás is, jelképe lehet annak a hídnak, amely két világot köt össze: a múltat és a jelent, a távoli Torontót és a szülőfalut, a tudomány emberét és a falusi gyökereket.

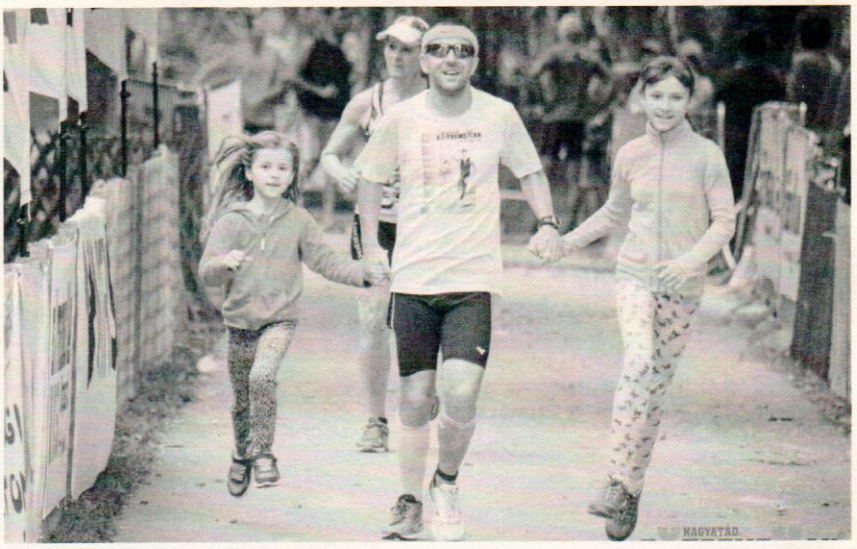
Vlad látogatása emlékeztet bennünket arra, hogy bár az élet sokakat elsodor a világ, különböző sarkaiba, a gyökereinket nem lehet elfelejteni. Egy közösség nemcsak azokból áll, akik itt élnek, hanem azokból is, akik innen indultak el, és ma is magukban hordozzák azt, amit itt kaptak. Az ő történetük a mi történetünk is.

Bízunk benne, hogy Vlad, még sokáig őrzi magában a látogatás örömét, ahogyan mi is őrizzük ennek a megható találkozásnak az emlékét. Reméljük, hogy nem ez volt az utolsó alkalom, amikor falunk vendégeként köszönthettük.

Rabay Anikó, polgármester

FALUNK SZÜLÖTTE EGY IGAZI VASEMBER

Pár hónap múlva első, és valószínűleg elég sokáig egyetlen szlovákiai magyarként, a világ legnehezebb futóversenyén, az amerikai Halál-völgyében rendezett Badwater 135 versenyen áll rajthoz Bíró Attila.

„Csallóközkürtön nőttem fel és itt kezdtük Hodossy Petivel együtt, annak idején először a kerékpározást, majd a futást. Elsőként 1999-ben futottuk le együtt Budapesten a félmaratont. Ezután fokozatosan jöttek a következő kihívások, kerestük a versenyeket, hiszen akkoriban még jóval kevesebb verseny volt" – emlékezik vissza a kezdetekre Bíró Attila. Majd következett a kassai félmaraton, és 2000-ben az első teljes maratoni táv Budapesten. Ezek után már nem volt megállás és jött az újabb kihívás, az ironman Nagyatádon. Az ironman nem más, mint egy hosszú távú triatlon bajnokság: azaz 3,8 km úszás, 180 km biciklizés valamint a végén, a teljes 42 kilométeres maratoni táv lefutása. Attila ötször is teljesítette ezt a távot a Nagyatádi Magyar Országos Bajnokság keretein belül, de utána már inkább csak a futásra, az ultrafutásra fókuszált. Az ultrafutás mindaz, ami a maratoni távon túl van. Határ nincs, van 50, 100, 160 km-es táv is és 24 órás, 48 órás, de akár 6 napos non-stop futás is. Az ultrafutóknak a 80-90% már inkább sétál a táv vége felé, sőt néha tudatosan is, ha olyanok a terepviszonyok, mint mondjuk egy nagyobb emelkedő, csak hogy spóroljanak az erővel.

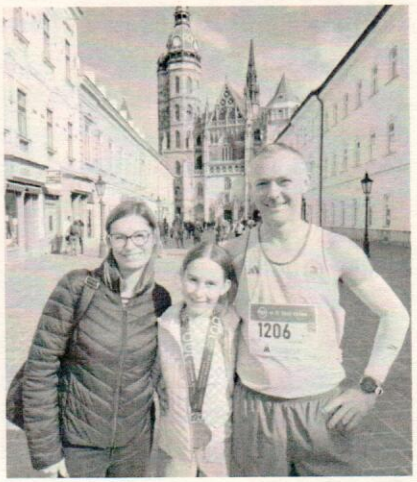
Van egy ikonikus futás Európában, minden évben, szeptember végén rendezik, és ez a Spartathlon. Az útvonal Athénból Spártába tart, a táv 246 km, elég szintes, egy komolyabb hegyet is magába ölel és hát Görögországban elég meleg van még szeptember végén is. Ezt is bevállalta Attila, és tavaly novemberben, már oda-vissza is teljesítette, egy huzamban, azaz összesen 490 km-t futott. „Több mint 3 napig tartott, pontosan 82 órán és 40 percen át, persze közben néha aludtam is valamit. Itt ismerkedtem össze egy belga futóval, Daviddel, és ő említette, hogy készül az amerikai Halál-völgyébe, a Badwater 135-re. Erről már hallottam és úgy terveztem, ez lesz pályafutásom csúcsa. Gondoltam, majd egyszer. Végül úgy alakult, hogy jelentkeztem az idei futásra és beválogattak" – meséli Attila. A Badwater 135, a világ legkeményebb aszfaltos ultramaratonja. Sokan jelentkeznek, de csak 100 futót válogatnak ki a szervezők. A 217 km táv, a kaliforniai Halál-völgyéből indul, 85 méterrel a tengerszint alatt, míg a cél a Sierra Nevada hegységben, 2530 m magasságban van. Ezen túl, az összességében közel 4500 méternyi szint két 1500 méteres hegycsúcsot is magába foglal. A versenyt július elején rendezik, amikor 50 Celsius foknál is magasabb a hőmérséklet ezen a vidéken és éjszaka sem csökken 40 fok alá. Minden futónak kell egy saját kísérő csapat, amely Attila esetében 4 személy lesz, akik közül a csapat vezetője, a pozsonyi születésű Peter Matúš lesz, aki már mintegy 20 éve Amerikában él és maga is abszolválta ezt az ikonikus versenyt. Bíró Attila lesz viszont az első szlovákiai magyar résztvevő. Mint általában a versenyekre, erre is családjával együtt, azaz feleségével és két lányával utazik. Ám júliusig még van néhány kihívás. „Nemrég volt Nyitrán a szlovák 24 órás ultrafutó bajnokság, ahol ezüstérmes lettem és már készülök az Ultrabalatonra, a Balaton körbefutására, amely április végén lesz. Ezután következik a 48 órás világbajnokság Lengyelországban, majd a már említett Badwater az USA-ban. Ez nagy kihívás, nemcsak fizikailag, de anyagilag is, hiszen csak a nevezési díj 1600 euró és mindenkinek gondoskodni kell saját magáról, ill. a csapatáról, a szervezők semmit sem biztosítanak. Próbálok támogatókat szerezni, hiszen ezen a versenyen első szlovákiai magyarként, veszek részt, olyan felvidékiként, aki itt is él. Az összköltségekből (várhatóan közel 30 ezer euró) és az extrém körülményekből kiindulva valószínűleg hosszú évekig az egyetlen felvidéki magyar induló is maradok" – nyilatkozta Bíró Attila. Ez lehetne, akár a végszó is, és kérés, hogy aki tudja, támogassa, ám a végszó, üzenet Hodossy Péternek: „Peti, nagyon szeretném, ha augusztus 20. körül újból eltekerhetnénk Pannonhalmára, mint ahogyan tettük ezt régen többször is."

sk

Aki már 130 maratont futott

Pár héttel ezelőtt sikerült a nagy álom, Hodossy Péter célba ért a tokiói maratonon és ezzel teljesítette azt, ami csak keveseknek jutott osztályrészül: lefutotta a világ hat legnagyobb maratonját, az Abbott World Marathon Majors versenysorozat távjait, Chicagóban, Bostonban, New Yorkban, Londonban, Berlinben és most Tokióban.

„Dunaszerdahelyen születtem 1978-ban és 1982 júniusától első típusú cukorbeteg vagyok, ami azt is jelenti, hogy 4 éves korom óta napi szintű inzulinszúrással élek. Szüleimmel, 1992-ben költöztünk Csallóközkürtre, azóta is itt élek. Mint valószínűleg sok fiatal srác, én is focival kezdtem a sportolást, de túl sok sikerélményem nem volt benne. Azonban a foci kapcsán lettünk barátok Bíró Attilával. Öcsémmel, Tamással, aki szintén maratonfutó, ők ketten állnak barátként legközelebb hozzám. Attilával kerékpározással kezdtük, jól esett csak úgy tekerni körbe a határban, vagy elbicajoztunk Ausztriába, illetve Pannonhalmára, oda többször is" – kezdi a beszélgetést Péter, majd folytatja: „Amikor több sérülés után abbahagytam a focit, beleszerettem a futásba. Első „edzésem" 1996. november 1-jén volt, amikor szüleim házától kifutottam a szigeti hídig, ami odavissza 7 km. Ezt csak úgy, mert kedvem volt, persze azért a foci és kerékpározás adott bizonyos szintű állóképességet. Ez volt közel 30 évvel ezelőtt. Ha valaki nekem, akkor azt mondja, hogy ebből ekkora szerelem lesz, és hogy sportolóként bejárom a fél világot, kinevettem volna. Hogy ezt, vallásos ember lévén, a Jóisten miért adta nekem, nem tudom, de a cukorbetegség szerencsétlenségéből igyekeztem képességeimhez mérten szerencsét kovácsolni."

Az első futóverseny 1999-ben a budapesti félmaraton volt Attilával együtt, majd lassan elérkezett a mérföldkő, 2003.november 2. az első klasszikus, 42 km táv New Yorkban. Csekély angoltudással, 25 évesen, első repülőút és egyenesen New Yorkba. És sikerült! Onnantól kezdve megszakítás nélkül, minden évben maratonozok egészen a mai napig. Még a Covid alatt is belefért egy, 2020 márciusában, a teljes lezárás előtt. A legtöbb teljesített maraton, egy év alatt 11 volt. Összesen 130 alkalommal futotta le a 42 km-es távot. Arra a kérdésre, milyen kritériumok alapján válogatja ki a versenyeket, illetve hogyan lehet a nagy világversenyekre bejutni, ezt válaszolta Péter: „Ez különböző. Van, amikor sorsolással, van, amikor bizonyos idő kritériumoknak kell megfelelni, néha pedig elég egy kis szerencse. A bostoni a legrégebbi maraton, 1897-től rendezik minden évben. Nekem a szintidőtől pár perc hiányzott, de hála egy kassai barátomnak, sikerült meghívót kapnom. A tokiói versenyre például ötödszöri sorsolás után jutottam be. Sportolóként hirdetem, hogy 15 millió magyart képviselek szerte a Kárpát-medencében, illetve a nagyvilág diaszpóráiban. Barátként fogadtak Dálnoki Ádámék Bostonban, Chicagóban Lukács Andris, a Hawaii-szigeteken pedig Gyürke Józsi. Torontóban falunk szülötténél Dr. Horváth Lászlónál három alkalommal jártam, szó szerint a tenyerén hordozott. Büszke vagyok rá, hogy csallóközkürti lakosként váltam ebben a faluban azzá, aki vagyok. Sok érdekes, különleges helyszínt láttam, mint amilyen a norvégiai Tromsö egyetemi város volt, 400 kilométerrel az északi sarkon túl, ahol este fél tízkor, szikrázó napsütésben futottam maratoni távot, vagy Athén, Párizs, illetve Szentpétervár, éppen az orosz haditengerészet napján, amikor tengeralattjáró és jó néhány katonai cirkáló kísérte a Néva partján futókat. Mindez a sok sikerélmény a kitartásomnak és családomnak köszönhetően történhetett meg velem, akik hittek bennem és támogatták az álmaimat. Hála szüleimnek a boldog gyerekkoromért, amelyet kétkezi munkájukkal teremtettek meg és feleségemnek, 12 éves kislányomnak, akik elkísérnek a versenyekre és osztoznak örömömben, a célban. Egyébként van még egy célkitűzésem. Szeretnék a Kassai Gyémánt Klub tagjává válni, ami azt jelenti, hogy huszonötször kell célba érni az ottani Béke Maraton futáson. Eddig húsz alkalommal abszolváltam. És folytatom. Ez év október első vasárnapján, huszonegyedszer indulok majd" – jelentette ki Péter. És az üzenet Bíró Attilának: „Kívánom tiszta szívemből, hogy egészségileg bírjuk ezt továbbra is és maradjon meg bennünk az a tűz és szenvedély, ami hajt előre."

Má za sebou 130 maratónov

Pred pár týždňami, sa mu podaril husársky kúsok: uzavrel sériu Abbott World Marathon Majors súťaží, t.j. maratóny, ktoré sa považujú za svetovú jednotku: v Chicagu, Bostone, New Yorku, Londýne, Berlíne, a teraz naposledy v Tokiu.

„Narodil som sa v roku 1978, v Dunajskej Strede, a v roku 1982 mi diagnostikovali cukrovku, čo znamená denné pichanie si inzulínu. V roku 1992 sme sa s rodičmi presťahovali do Ohrád, a odvtedy tu žijem. Začal som futbalom, ako každý mladý chalan a tak som sa zoznámil s Attilom Bíróm, ktorý spolu s mojim mladším bratom, tiež maratóncom, Tomášom, sú moji najbližší priatelia" – začína svoj rozprávanie Peter. Po viacerých zraneniach sa vzdal futbalu a začal sa venovať len behu na dlhé trate. Prvú súťaž, polmaratón, absolvoval v Budapešti v roku 1999, spolu s Attilom. Po tom nasledoval míľnik, prvý klasický maratón, v New Yorku, v roku 2003, a odvtedy bez prerušenia každý rok. Ešte aj počas pandemického roku 2020, keď sa mu podarilo zabehnúť maratón tesne pred celkovým lockdownom. Doteraz je to celkove 130 zabehnutých maratónov, najviac ich bolo behom jedného roka 11. Súťaže si vyberá rôzne: buď je potrebné dosiahnutie určitého časového limitu, alebo sa losuje, a niekedy stačí aj trochu šťastia. To mu pomohlo dostať sa na najstarší a najslávnejší z maratónov, na bostonský, ktorý usporadúvajú od roku 1897. Na tokijský sa hlásil päť rokov, kým, ho konečne vylosovali. „Videl som mnoho zaujímavých miest, či už to bolo nórske Tromso, 400 km za polárnym kruhom, kde sme bežali o desiatej večer v plnej slnečnej žiare, alebo St. Peterburg, kde bol maratón na brehu rieky Neva a sprevádzali nás ponorka a vojenské krížniky. Vďačím za to mojej vytrvalosti a rodine: rodičom, manželke a dcérke. Mám ešte jeden cieľ: stať sa členom Košického diamantového klubu, čo znamená zabehnúť Košický maratón mieru 25 krát. Absolvoval som ho doteraz dvadsaťkrát, a pokračujem ďalej, v prvú októbrovú nedeľu tohto roku" – vyhlásil Peter. A jeho želanie je, aby sa im s priateľom Attilom, ešte dlho darilo uskutočňovať v dobrom zdraví svoje sny a ciele.

Železný muž,
rodák z našej dediny

O pár mesiacov sa Attila Bíró zúčastní, ako prvý Maďar zo Slovenska, na najťažšej bežeckej súťaži sveta, Badwater 135, v americkom Death Valley – Údolí smrti.

„Vyrastal som v Ohradoch, tu sme spolu s Petrom Hodossym aj začali holdovať našim záľubám, cyklistike a behu. V roku 1999 sme zabehli spoločne náš prvý polmaratón v Budapešti. Potom sme išli každý svojou cestou, Peter sa dodnes venuje maratónskemu behu, ja zase ultra behu, čo sú vzdialenosti násobne dlhšie než maratón" – začína svoje rozprávanie Attila. Po maratóne v Budapešti v roku 2000 nasledovala súťaž ironman v Nagyatáde v Maďarsku. Ironman je triatlon, ktorý zahŕňa 3,8 km plávania, 180 km cyklistiky a na záver plný maratón, t.j. 42 km. Attila túto súťaž absolvoval 5x. Potom sa sústredil už len na ultrabeh. To sú trasy, ktoré sú oveľa dlhšie ako maratón. Od 50 km, až po 6 dní trvajúci beh.

V Európe patrí medzi ikonické trasy beh Spartathlon, z Atén do Sparty. Táto trasa meria 246 km, a Attila ju zdolal vlani v novembri tam aj naspäť, t.j. celkove 490 km. „Trvalo to viac ako tri dni, sem tam som si aj zdriemol. Tam som sa zoznámil s Davidom z Belgicka, ktorý mi rozprával o behu Badwater 135 v Kalifornii, v Údolí smrti. Prihlásil som sa, vybrali ma, a pobežím začiatkom júla" – vysvetľuje Attila. V tom čase tam panuje denná teplota viac ako 50 stupňov Celzia, a ani v noci teplota neklesne pod 40 stupňov. Bude ho sprevádzať 4 členný tím, ktorého vedúci bude Peter Matúš, rodák z Bratislavy, žijúci v USA už 20 rokov, ktorý už túto súťaž absolvoval. Attila, na nedávnom, 24 hodinovom majstrovskom behu Slovenska, skončil ako druhý, a najbližšie, ho čaká beh okolo Balatonu. Veľká výzva je však Badwater, a to nielen fyzicky, ale aj finančne, keďže len štartovné stojí 1600 eur. Celkové náklady sa podľa predpokladov vyšplhajú na cca 30 tisíc eur, takže každá pomoc a podpora je vítaná.

sk

• Csallóközkürti Kürtölő – A csallóközkürti önkormányzat információs lapja. Kiadja: Csallóközkürt Községi Hivatal, Nový rad 267/8, 930 12 Ohrady. Tel./fax: 031 558 51 25. IČO: 00305634. A kiadásért Csallóközkürt önkormányzata felel. Szerkesztő: Somogyi Katalin. Grafikai előkészítés: Angyal Sándor–AlexGRAF. E-mail: podatelna@obecohrady.sk. Nyomja a Reproffset nyomda, Dunaszerdahelyen. Engedélyezte a SZK Kulturális Minisztériuma, Pozsony. ISSN 2729-9899. EV 6063/22. Megjelenik negyedévente. Az esetleges hirdetések nyelvtani minőségéért a szerkesztőség nem vállal felelőséget és nem azonosul velük.
• Ohradský Hlásnik – Informačné periodikum obecného zastupiteľstva Ohrady. Vydavateľ: Obecný úrad Ohrady, Nový rad 267/8, 930 12 Ohrady. Tel./fax: 031 558 51 25. IČO: 00305634. Zodpovedný vydavateľ: Obecné zastupiteľstvo obce Ohrady. Redaktorka: Katarína Somogyiová. Grafická príprava: Sándor Angyal–AlexGRAF. E-mail: podatelna@obecohrady.sk. Tlač: Reproffset, Dunajská Streda. ISSN 2729-9899. EV 6063/22. Vychádza štvrťročne. Vydavateľ novín a redakcia nezodpovedá za obsah a pravopis inzercií.